

„Les couleurs et leurs significations” - scenariusz lekcji języka francuskiego dla klasy II gimnazjum.

Temat: Les couleurs et leurs significations – enrichissement du vocabulaire.
(Kolory i ich znaczenie – wzbogacanie słownictwa).

Poziom: Druga klasa gimnazjum. Lekcja na temat kolorów ma miejsce zazwyczaj na początku nauki języka. Prezentowany na lekcji tekst zawiera jednak słownictwo zbyt trudne dla debiutantów. Do realizacji tego tematu niezbędna jest już zaawansowana wiedza uczniów.

Metody pracy: burza mózgów, mapa mentalna, praca z dokumentem autentycznym, praca w grupach.

Pomoce dydaktyczne:

- autentyczny tekst z francuskiej gazety młodzieżowej „OKAPI” nr 364/87 * – ksero dla każdej grupy
- schematy map mentalnych dla każdej grupy
- karteczki z kolorami
- słowniki dwujęzyczne

Cele ogólne:

- wzbogacanie słownictwa
- praca z dokumentem autentycznym
- wyszukiwanie i porządkowanie informacji
- praca ze słownikiem dwujęzycznym

Cele szczegółowe:

Uczeń potrafi:

- wymienić swoje skojarzenia z danym kolorem
- uporządkować je, zaliczając poszczególne słowa do właściwych części mowy np. rzeczowników, czasowników, przymiotników i przysłówków
- wyszukać z tekstu słowa charakteryzujące dany kolor – symbolika kolorów
- wyrazić cechy swojej osobowości za pomocą akrostychu

Przebieg lekcji:

1. Powitanie uczniów, sprawdzenie listy obecności.
2. Podanie tematu lekcji.
3. Przypomnienie przez uczniów wszystkich znanych im kolorów w języku francuskim oraz słówek określających ich intensywność.
4. Podział klasy na grupy – następuje on poprzez losowanie jednego z siedmiu kolorów: le jaune, le violet, le bleu, le vert, le rouge, le blanc, le noir. Wylosowany kolor oznacza przynależność do danej grupy.
5. Uczniowie w grupach przygotowują mapy mentalne dla danego koloru (schematy map rozdane przez nauczyciela). Stosując się do wskazówek nauczyciela na temat wyglądu mapy mentalnej, uczniowie wypisują słownictwo kojarzące się z danym kolorem i porządkują luźne skojarzenia według części mowy: les noms, les verbes, les adjectives et les adverbes. Ponieważ liczba skojarzeń jest limitowana (maksymalnie po 5 słówek przypisanych poszczególnym częściom mowy), uczniowie stosują najpierw burzę mózgów zapisując wszystkie pomysły, a potem dokonują selekcji, wybierając

według nich najciekawsze i najbardziej charakterystyczne dla danego koloru. W trakcie tej pracy uczniowie mogą korzystać ze słowników dwujęzycznych. Nauczyciel nadzoruje pracę poszczególnych grup i służy pomocą w miarę potrzeby.

6. Liderzy grup prezentują efekty swojej pracy, a mapy mentalne wszystkich grup tworzą „Carte des couleurs” („Mapę kolorów”), którą wieszamy w widocznym miejscu w klasie, by słownictwo mogło być utrwalane przez jakiś czas.
7. W tym momencie uczniowie mogą zmienić grupę, tak by w dalszej części lekcji pracować nad swoim ulubionym kolorem.
8. Nauczyciel rozdaje każdej grupie paragraf tekstu, pochodzący z młodzieżowej gazety francuskiej na temat ulubionego przez nich koloru. Uczniowie wyszukują z tekstu najistotniejsze cechy symboliczne danego koloru. Zostają one zapisane na tablicy przez reprezentanta grupy i zanotowane przez wszystkich uczniów w zeszytach np. Le jaune est la couleur du changement et de l'optimisme.
Le vert est la couleur de l'esperance et de la confiance.
9. Uczniowie indywidualnie przygotowują akrostychy ze swoimi ulubionymi kolorami, przypisując do poszczególnych liter, tworzących nazwę koloru, swoje cechy charakteru, jak w poniższym przykładzie:

N O I R - nazwa koloru
a r r a
i i o v
f g n i
i i - cechy charakteru
n q
a u
l e

10. Praca domowa: Napisz w kilku zdaniach, czy zgadzasz się z opinią zawartą w artykule z „OKAPI” na temat osób lubiących dany kolor (podaj przykłady).
11. Pożegnanie uczniów.

* Tekst z gazety młodzieżowej „OKAPI” można znaleźć w książce W. Krzemińskiej i J. Kwolek „Planifier ses cours de francais”, C & D International, Kraków 1994

Opracowanie: mgr Marzena Kot